

Balázs Kovács Péter
Világom

Világom

Balázs Kovács Péter

Publio Kiadó

2013

Minden jog fenntartva!

Szeretteimnek

„Légy egy fűszálon a pici él

S nagyobb leszel a világ tengelyénél.” /József Attila/

A 18 év és 62 napos epilógus

Eddigi évek sötét árnyai közt

Bújkál s jön gondolatim szűk hada,

Eddigi évek halott árnyai közt

Előre tör, s száll mint az armada.

Bűvös sugár tör át, szinte lovagol,

Megvilágosult a harcos messiás,

Tudás kell a népnek, nem szűzi akol,

Kultúra tornya épülj, légy óriás!

Eszme, elv, ráció legyél nép szava,

Gondolatszabadság légy bölcs záloga,

Urak ámítása már senki java;

Kiművelt emberfők, s ennek főbb oka:

Széchenyi mondá', erős szívós, haza,

Magyar, tanulj, ez a szabadság foka!

Pécs, 2012. november

Kezdet

Beteljesedés esetén

Elindultunk. Megyünk el végleg,

Szívünk is most már elidőzhet;

De feladni sosem muszáj!

Figyelünk. Velünk az élet mit

Isten elénk mostan kettényit;

De feladni sosem muszáj!

Szeretünk. S szemünk a lényeg

helyett a szívet lesi tényleg;

De feladni sosem muszáj!

Imádlak! Vártam, böjtöltem s

megérte, mert ezért gürcöltem.

Most szeretni TÉGED muszáj!

Pécs, 2012. április

Szonett egy eltévedt levél után

Kedves, egy téves levél ért el Téged;

Hibáztam, tudom, most bocsánatra vár

Engeszteli-e röpke kis versem már?

S egyszer talán majd megbocsájt Nékem.

Versem tiszta szonettként szól most Néked;

Szövege még egyszer arra ébreszt tán

Megbocsáss Énem önhibája után

S újra beszéljünk békülés végett.

Szeretlek Téged, de kéred, várjak még

mert idő kell arra, hogy fellobbanjon
a csodás, szép reményteli, édes m'ért
érdemes felszítani, hogy meggyulladjon